

ଓভিয়ান

ABHIYAN WEEKLY
সাপ্তাহিক

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

વર્ષ : ૩૮ / અંક : ૨૦ / ૨૦૭૭ માસિર ૨૬ ગતે શુક્રવાર / 11 Dec., 2020 / મૂલ્ય રૂ. ૧૦/-

के नेकपामा नेतृत्व हस्तान्तरण होला त ?

काठमाडौं । नेपालको संविधान अनुसार कुनैपनि पार्टीको अध्यक्षलाई राष्ट्रपतिले प्रधानमन्त्री बनाउन सक्ने प्रावधान देखिएको छैन । संविधान त प्रधानमन्त्री बन्नका लागि पार्टीको संसदीय दलको नेता बन्नुपर्ने प्रावधान रहेको छ । संसदीय दलको नेता बन्नका लागि संसदीय दलको बहुमतबाट नेता चुनिनुपर्ने सम्बन्धानिक व्यवस्था रहेको छ । संविधानले व्यवस्था गरेनुसार अहिले नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीभित्रको द्वन्द्व व्यवस्थपन हुन सक्छ । पार्टीका दुई अध्यक्षहरू बिचमा उत्पन्न भएको विवादलाई पार्टीको संसदीय दलको समाधान दिन सक्ने भएपनि दुवै अध्यक्षहरू केपी ओली र पुष्कमल दाहाल पार्टीको संसदीय दलले विवाद समाधान गर्न चाहिरेका छैनन । आखिरी किन त्यो नै रहस्यको विषय बनेको छ ।

▶▶▶ बाँकी ८ पेजमा

शिक्षक काटिए, शिक्षकहरु मैन

काठमाडौं । शिक्षक राजेन्द्र श्रेष्ठलाई भूमिगत शक्तिले पक्काउ गयो, हात खुट्टा बाँध्यो र धाँटी सेरेर मारिदियो । शिक्षक मारिए, न शिक्षक बोल्चन्, न शिक्षक संगठन । शिक्षा मन्त्रालयले त कुकुर मन्यो कि बिरोले, मतलवै राखेन । अचम्म युवाहरूले समेत यो हत्याकाण्डलाई बेवास्ता गरे । शिक्षक भनेका काटिनै पर्ने जात हो ? यो देश किन सम्बद्ध भएन, यति एउटा आततायी घटनाले सबै वर्णन गर्नसक्छ, जनयुद्धतिर फर्क्कै पर्दैन । नेपाल टण्डही मलक छौं ।

સ્વરૂપ

शिक्षा मञ्चालय माफियाको कष्टामा

काठमाडौं । उच्चस्तरीय राष्ट्रिय
शिक्षा आयोगले प्रतिवेदन दियो
तर शिक्षा मन्त्रालयले बिरालोले
ग्रु लुकाएजसरी लुकायो । शिक्षा,
विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रीको अध्यक्षता
गठित आयोगको प्रतिवेदन एक वर्ष
९ महिनासम्म किन गोप्य राखियो
भन्ने कुरा समाजमा व्यापक भइसकदा
प्रधानमन्त्रीले समेत सोहृ सकेन् ?
बुधवारमात्र प्रधानमन्त्रीले कुनै पनि
प्रकारको भ्रष्टाचार सह्य हुनेछैन भनेर
हुँकार गरे, शिक्षा प्रतिवेदन लुकाउनु
आवाहन दे दिए ३

भ्रष्टाचार हो कि हाइन ?
कुरो रहेछ शैक्षिक माफियाको ।
हरेक पार्टीका पैसावालाहरूको लगानी

प्रतिकूल असर पर्ने भएपछि यिनै माफियाको

समिति र केही नेताले पनि कुरा
उठाएका छन् तर माफियाको छायामा
रहेको शिक्षा मन्त्रालयले यो रिपोर्ट
सर्वसुलभ गराउन सक्नें। रिपोर्ट

कार्यान्वयन नहुने संकेत हो यो ।
केही नेताको कथन छ- आयोगले
सिफारिस गरिएका कुराहरू लाग्नु
नगर्नका लागि प्रतिवेदन लुकाइयो र
समितिमा उभाराया ऐसो शिखाइयो ।

सावधानल व्यवस्था गरका शक्षाका
मौलिक हक कार्यान्वयन गर्न आलटाल
गरिनु सरकारको असक्षमता हो, जुन
आपत्तिजनक छ । राष्ट्रिय महत्वको
प्रतिवेदन लामो समयसम्म लुकाएर
राख्नु गैरजिम्भेवारीपनको पराकाष्ठा
पनि हो । अचम्स त के पनि छ भने

»» बाँकी ट पेजमा

र यहि संविधान अनुसार राजसंस्थाको
बहाली गर्नुपर्ने प्रस्ताव राखेपनि त्यस
विषयमा न त पाश्चात्यमती कोई बोले ।

गणतन्त्रका लागि जनता कि जनताका लागि गणतन्त्र ?

पार्टीका पहिलो अध्यक्ष ओली बैठकमा
उपस्थित नभएपछि बैठकको अध्यक्षता कार्यकारी
अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालल गरेका थिए ।
दुवै अध्यक्षका प्रस्तावहरू स्थायी कमिटीका
सदस्यहरूलाई वितरण गरेपश्चात् अध्यक्ष दाहालले
स्थायी समितिका सदस्यहरूलाई सम्बोधन गर्दै
आफूलाई गणतन्त्र भन्दा तुलो केही नभएको
बताउँदा केही स्थायी समितिका सदस्यहरूले
कानेखुसी गरेका थिए । अध्यक्ष दाहाललाई
गणतन्त्र भन्दा तुलो केही होइन भने अहिले पदको
लागि किन यत्रो रडाको सम्म भन्न भ्याएका
थिए । अध्यक्ष दाहाललाई गणतन्त्र नै तुलो हो
भने जनताको आवश्यकता किन पन्यो ? गणतन्त्र

»» बाँकी ८ पेजतामा

ਦੂਰੈ ਅਧਿਕਸ਼ੰਸਾਂਗ ਏਟੈ ਵਿਕਲਪ : ਟੁਟਨੇ ਕਿ ਮੁਕਨੇ

काठमाडौं । सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी भित्रको आन्तरिक द्वन्द्व चरम उत्कर्षमा पुगेको छ । त्यही द्वन्द्वका कारण नेकपा संकटको भूमिरामा पर्दै गएको छ । पार्टीका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीले पार्टीको नेतृत्वको परिवर्तनका लागि आउँदो पार्टीको महाधिवेशनप्राप्ति आफूले अध्यक्षका पद त्याग गर्न र आउँदो निर्वाचन पछि आफू प्रधानमन्त्री समेत नबन्ने उद्घोष गरिसकेको अवस्थामा अहिले सबैको ध्यान पार्टीको महाधिवेशनप्राप्ति नै जायुर्नें उचित विकल्प हुन सक्ने भएपनि पार्टीका अध्यक्ष र पार्टीका वरिष्ठ नेताहरूले पार्टीको महाधिवेशनसम्म पनि कुर्न नसक्ने जुन प्रवृत्ति देखाएका छन् त्यो नै नेकपाभित्रको समस्याको जड हो । पार्टीका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्रीलाई एकलो पारेर अहिले तै प्रदानबाट ऐसेहुँताकै त्याहार बोलेको दावाहै

प्रधानमन्त्री ओली पार्टीको बैठकहरमा समेत उपस्थित हुन छोडेका छन्। प्रधानमन्त्री ओलीले पार्टीका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले कार्तिक २८ गते पार्टीको सचिवालय बैठकमा पेश गरेको राजनीतिक प्रस्ताव भनिएको दाहालको प्रस्तावलाई आफूमाथि लगाइएको आरोपपत्र भन्दै त्यस्तो आरोपपत्र पार्टीका कुनै निकायमा छलफल हुन नसक्ने भन्दै त्यस्तो प्रस्ताव फिर्ता हुनुपर्ने अडान लिएका र अर्का अध्यक्षले आफूले पेश गरेको प्रस्ताव कुनै हालतमा पनि फिर्ता नलिने अडान राख्दै पार्टीको सचिवालय हुँदै स्थायी कमिटीको बैठकमा पेश गरेका हुनाले अब पार्टीभित्रको आन्तरिक द्रुम्च तल्लो तहमा समेत पगेको छ।

तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी
केन्द्र एकीकरण हुँदा दुवै पार्टी अध्यक्षहस्तको

चिकित्सक नपाउँदा
सञ्चालन भएन

कोरोना अस्पताल

स्थानाय सरकारल तयार गरका सरचना
प्रयोगविहीनजस्तै भएका छन् ।

कैलालीको चुरे गाउँपालिकाले कोरोना
अस्पताल सञ्चालनका लागि एकजना
एमबिबिएस यिकित्सक र दुईजना
स्टाफर्नसका लागि कार्तिक पहिलो साता
निवेदन आह्वान गरेको थियो । तर,
एमबिबिएस गरेका एकजनाको पनि आवेदन
परेन । यिकित्सक नपाएपछि गाउँपालिकाले
कोरोना अस्पताल सञ्चालन गर्न सकेको
है ।

छेन ।
अध्यक्ष धनबहादुर रोकाले दैनिक ज्यालादारीमा काम गर्ने गरी पनि चिकित्सक पाउन नसकेको बताए । 'दुईजना स्टाफ नर्स छनोट गरिसकेका छौं । डाक्टरको

How India will Station Security Forces in Kashmir Permanently?

Mr Kabir

While the prolonged war has depressed the Indian security forces in the Indian Occupied Kashmir (IOK), the Central Reserve Police Force (CRPF) has sought land in Jammu and Kashmir to set up permanent camps for its battalions. So question arises as to how India will station its security forces in Kashmir permanently.

Notably, Indian fanatic Prime Minister Narendra Modi's government led by extremist ruling party BJP had abrogated the articles 35A and 370 of the Constitution on August 5, last year, which had given a special status to the disputed territory of the state of Jammu and Kashmir (J&K) to turn Muslim majority into minority and also issued domicile certificates to more than 430000 non-Kashmiris in wake of continued strict military lockdown there.

Despite the deployment of more than 100,000 military troops in the Illegally Occupied Jammu and Kashmir (IOJK), who have martyred tens of thousands of the Kashmiris, including women and children through brutal tactics—fake encounters—closure of mosques, shortage of foods, medicines for the patients and coronavirus-affected persons, Kashmiri freedom fighters continue war of liberation.

However, world media and especially a renowned website ThePrint disclosed on September 29, this year: "To further Hindutva agenda by bringing the demographic change in Indian illegally occupied Jammu and Kashmir, the Modi led fascist Indian regime has now used its Central Reserve Police Force to seek land to establish permanent camps for its battalions in the territory. A meeting for the identification and transfer of land to establish Battalion Camps Sites or (BCSs) in IOJK was held at the Indian Ministry of Home Affairs... was attended by senior ministry officials as well as those from the CRPF, Police and the local administration... IOJK administration would expeditiously dispose of requisitions made by the CRPF after it places request for land according to its requirements. These requisitions are considered important and are to be dealt with in a time-bound manner."

These media entities added: "The proposed BCSs are not only intended to create adequate infrastructure for CRPF troopers, but also to provide limited family accommodation in the nature of holiday homes to address the issue of troop morale and separation from their families... The CRPF has provided a list of nine locations in the Jammu region and 20 in Kashmir where the proposed BCSs are to be established".

It is notable that Western media, human rights groups such as Human Rights Watch, Amnesty International etc. and leaders of various countries and UNO have repeatedly condemned Indian illegal measures and human rights

violations which keep on going in the IIOJK.

In this respect, Pakistan achieved a biggest success when 50 countries supported Pakistan's stance on Indian Held Kashmir in a joint statement delivered at the UNHR in Geneva on September 10, 2019. The joint statement said: "It shares the concern expressed by the High Commissioner for Human Rights Michelle Bachelet regarding the impact of recent actions on the human rights of Kashmiris...the UN Secretary-General Antonio Guterres, the Office of the High Commissioner for Human Rights [OHCHR], UN Special Procedures in their joint press release of 22 August 2019, civil society organizations and international media have repeatedly expressed serious concerns about the unprecedented restrictions and on the continuous curfew imposed, curbing of fundamental freedoms, communications blackout and reports of widespread torture, extrajudicial killings, arbitrary arrests, molestation of women, and enforced disappearances".

It quoted UN Secretary-General António Guterres statement which said: "Consistent with the UN Charter, Security Council

to restore the rights of all the people of Kashmir."

In this context, UN human rights experts on August 4, 2020 called on India and the international community to take urgent action to address the "alarming" human rights situation in Jammu and Kashmir—"to investigate all cases of human rights violations, including extrajudicial killings, enforced disappearances, torture and arbitrary detentions."

Amnesty International said on September 29, this year that it is "stopping its work in India because the government has frozen its bank accounts on September 10 for highlighting rights violations in Jammu and Kashmir...the government had sought to punish it for that".

In the recent past, the UNSC in its meetings has thrice reiterated that the Kashmir issue requires to be settled in accordance with the principles of the UN charter and the related Security Council resolutions, as the world has refused to believe in the Indian story that its actions regarding IIOJK are its internal matter.

In fact, since 1989, various forms of state terrorism have been part of a deliberate campaign by the Indian army and paramilitary forces against Muslim Kashmiris. It has been

judged from the martyrdom of a 65 years old person Bashir Ahmed Khan on July 1, this year, who was dragged out of his car and shot dead by paramilitary troopers in Sopore, Srinagar. His three-year-old toddler grandson, who was travelling with him, was later pictured sitting on his chest.

Reacting to the incident, Amnesty India said, "It is a breach of the best interests of the child principle as required to be the basis of any action by authorities under the Convention on the Rights of the Child, to which India is a state party."

The UNO said that "whosoever responsible for the killing in Sopore, has to be made to account for it"

In this connection, on August 29, 2019, BBC pointed out: "Unprecedented restrictions have put Kashmir into a state of lockdown...In one village... Two brothers were woken up and taken to an outside area where nearly a dozen other men had been gathered...They kicked us...gave us electric shocks, beat us with cables...we screamed, they sealed our mouth with mud...We told them we are innocent...they did not listen to us. I told them don't beat us, just shoot us. I was asking God to take me, because the torture was unbearable."

between the Indian occupying forces and the Kashmiri freedom fighters is simply a 'clash of wills' between the two entities. Military thinkers agree that although the physical force will determine the type and scale of war, yet it is the 'will to fight' or 'moral force' that determines the outcome of war. Clausewitz puts it this way, "One might say that the physical force seems little more than the wooden hilt, while moral factors are the precious metal, the real weapon".

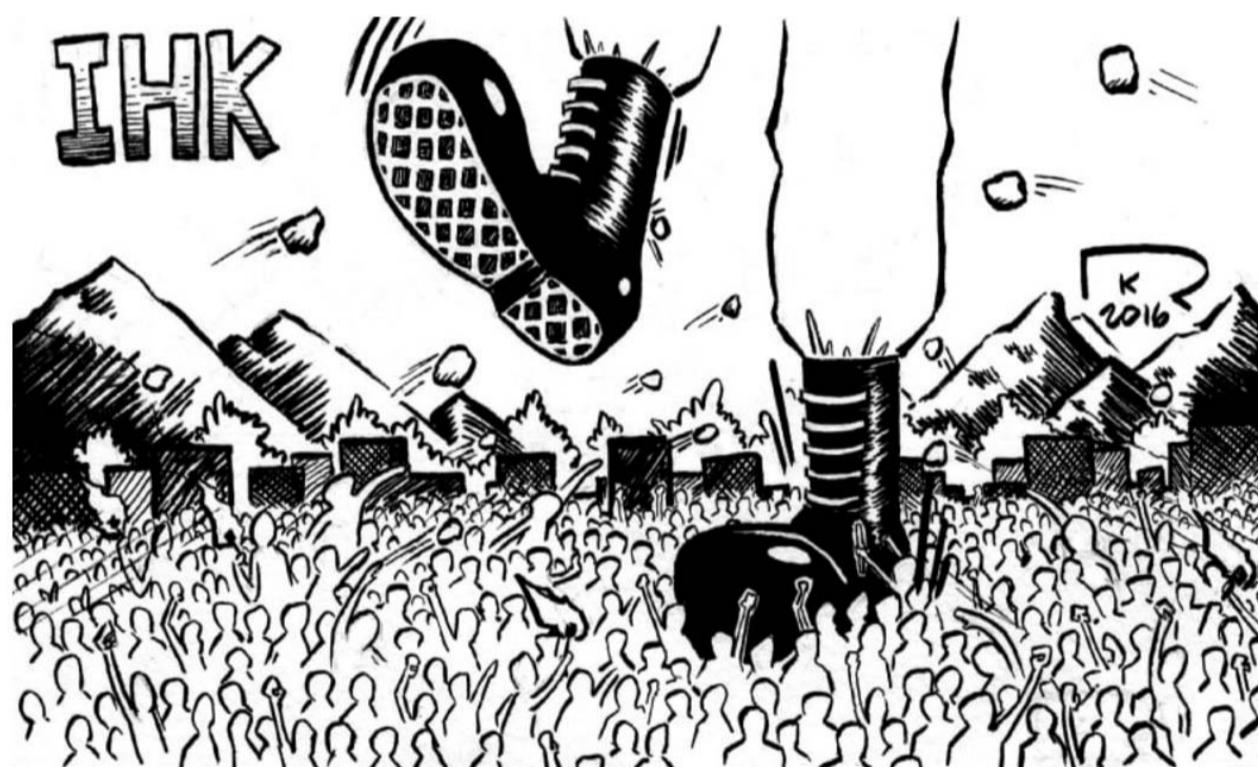
So, the Kashmiri freedom fighters have proved that such elements like 'will to fight' and 'moral force' have been more noted in them than the Indian forces who have been facing psychological impact of causing fear, shock, mental depression and stress, resulting into their demoralisation.

In this regard, numerous cases of suicides among Indian troops—opening fire on themselves, on their colleagues through service rifle and several other tense reactions have been reported in connection with Indian security forces in the Indian controlled territories of Kashmir.

Besides the incident of past years, in the current year, quoting officials, Indian media and news agencies reported that an Indian soldier of the CRPF Naid committed suicide by shooting himself with his service rifle in Srinagar city on October 15, 2020. An Indian soldier in Krishna Ghati sector of Jammu and Kashmir's Poonch sector was found dead under mysterious conditions on August 21, 2020. A CRPF inspector M Damodar was critically injured on August 12, after he shot himself with his service rifle in the Shergari area. A CRPF man on August 13 committed suicide in the Awantipora area of South Kashmir's Pulwama district. On May 12, two CRPF personnel committed suicide by shooting themselves in two separate incidents at south Kashmir's Anantnag district. On the same day, a CRPF Assistant Sub-Inspector, Bengali Babu, committed suicide by shooting himself. On March 21, a CRPF man posted in Srinagar had committed suicide by shooting himself. On July 18, following an altercation, an army soldier Thapa had pumped five bullets into Major Shikhar Thapa—close to the Line of Control in Jammu and Kashmir's Uri sector. In May, an army soldier committed suicide by shooting himself in the Laam sector along the LoC in Jammu and Kashmir (J&K). In January, a CRPF soldier shot himself while on duty inside a camp at Tral town in South Kashmir's Pulwama district.

In the recent past, a major told the BBC that "many soldiers are growing uncomfortable with their role in Kashmir, even fearing that they are effectively becoming an army of occupation".

Undoubtedly, we can conclude that in these adverse circumstances, India will station its security forces in the IOK permanently. So, New Delhi's plan to set up CRPF permanent camps for its battalions will badly fail.

resolutions, and human rights standards and international law, the international community should ask for...Respect and protection of fundamental human rights of the people of Indian occupied Jammu and Kashmir...Immediate lifting of curfew, ending the communications shutdown and release of arbitrarily detained people...Immediate halt to the excessive use of force, especially the use of pellet guns; access of human rights organizations and international media". It also supported a peaceful resolution of the Jammu and Kashmir dispute through the implementation of the UNSC resolutions.

And besides American law-makers, US Democratic presidential Joe Biden stated on June 26, this year: "India should take all necessary steps

manifested in brutal tactics like crackdowns, curfews, illegal detentions, massacre, targeted killings, sieges, burning the houses, torture, disappearances, rape, molestation of Muslim women and killing of persons through fake encounters.

Nevertheless, despite the employment of various forms of state terrorism-intensification of firing by the Indian forces, innocent Kashmiris are still violating the lockdown by protesting against Indian illegal actions. In order to conceal India's state terrorism, Indian Controlled Kashmir has been cut off from the world. But, some reports and images are appearing in the world and the social media, which show extrajudicial killings of the innocent people by the ruthless Indian forces.

A dreadful practice of the Indian state terrorism could be

Nonetheless, these merciless events display that India does not have any qualms about murdering any Kashmiri civilian.

During special operations—house to house search, troopers have martyred and injured tens of thousands the Kashmiris. These cruelities have compelled the Kashmiri youngsters to pick arms and to target the Indian forces, sacrificing their lives for the right of self-determination. Therefore, intermittent gunbattle between the freedom fighters and Indian military continues in various regions of the IOK. It is mentionable that the prolonged war in the IOK has demoralised the Indian security forces. Failure in crushing the war of liberation has resulted into serious negative effects found in the Indian security forces.

In fact, present different war

सगरमाथा भन अठिलयो, सत्ता होच्चियो

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

भर्खरे सगरमाथाको उचाइ नेपाल आफैले नाप्यो र ८८४८८६ मिटर भएको तथ्य नेपाल र चीन दुवैले एकसाथ सार्वजनिक गरेका छन् । यो तथ्याकले सगरमाथा भन अग्लिएछ ।

हिमाल अग्लियो, हिमालयजस्तो चम्किलो भनेर अंगीकार गरिएको लोकतान्त्रिक शान अग्लिन सकेन । यो शासन कुशासन भयो भनेर आमनागरिक सडक सडकबाट, मेची महाकालीबाट सुधारको माँग राख्दै आन्दोलन गरिएको छन् । संघीयताको खारेजी र राजतन्त्रसहितको हिन्दुराष्ट्र आमनागरिको माँग हो । जनतालाई न हिजो कुल्यन सकियो, न आज नै सकिने छ । जनताले चाहेकाले परिवर्तनको अँधीहुरीलाई रोक्ने ताकत न हिजोको शासनमा देखिनेछ ।

विश्व शिखर सगरमाथाको देशमा कुनै व्यक्ति विश्वविद्यात हुनसकेन । जनयुद्धको उत्तरार्द्धमा विश्व समाचार

बनेका व्यक्तित्वहरु फलामको खिया भइसके । जसलाई क्या नेता भनेका थियो, उनीहरु फोहर पोखरीमा आहाल बसेका भेटिन्छन् । चन्द्र सुर्य र खुकुरी क्रसको देश भनेर नाम कमाएको नेपाल, दण्डहीन मुलुक भनेर बदनाम भइरहेको छ ।

अफ्रिका र दक्षिणपुर्वी एसियामा पाइने न्योकोफोरस जातका भ्यागुता दस मिटर परसम्म उफ्रनसक्ने रहेछन् । नेपालका प्रभावशालीहरु नैतिकहीन मैदानमा १२ मिटर उफ्रिरहका छन् । नैतिकहीन प्रतिस्पर्धा गर्ने हो भने यी खेलाडी पहिलो हुनेछन् ।

अँध्यारे रातमा देख्ने लाटोकोसेरोले के खाएर बाँच्छ होला अनुमान गर्ने । उसको खाना चरा, मुसा हो, लाटोकोसेरो मांसाहारी हो तर लाटोकोसेरोको दाँत हुँदैन, कसरी खान्छ होला ? त्यसैले उसले जे खान्छ, सिरौ सुलुत सुलुत निल्छ । त्यसरी खाने लाटोकोसेरोले जे खान्छ, १२ घण्टापछि नड्ग्रा, पाँख, भुत्ताजस्ता चिजहरु मुख्येबाट ओकल्छ । प्रकृतिको अनुपम सिर्जना हो लाटोकोसेरो ।

हाप्रो राजनीतिमा लाटोकोसेरोहरु सिहदरवार, शितलनिवासदेखि गाउँपालिकासम्म देखिन्छन्, भैटिन्छन् । भाषणमा सेवाको सुकिलो पन देखाउनेहरु व्यवहरमा रक्तपिपासु रगताम्बे मुख देखाउँछन् । तिनीहरु १४ वर्ष अधि स्थापित लोकतन्त्रमा हाजीमस्ताना बनेर विराजमान भएका छन् र लाटोकोसेरोले जे जति पायो सुलुत-सुलुत निले जसरी निलेर अरवी शेखजस्तो सम्पन्नताको मल र मलमलमा सौख गरिएका छन् ।

दिउँसै रात पार्नसक्ने लाटोकोसेरोहरु यति चलाख छन् कि तिनीहरुका लागि के खाद्य, के अखाद्य, के बर्जित फल, कुनै भिन्नता छैन । जे पनि खाने यी सबै सर्वआहाराबाबी हुन् । अर्थात् जे पायो खायो, दल र

दिल्लीको हाजमोलाले पचायो ।

भरियाका लागि ज्यालाको महत्व हुन्छ । कुन काममा गौरव, कुन काममा आत्मसुख र कुन काममा सन्तोष भन्ने नै हुन् । त्यसैले त वसन्त परिवर्तनका माउहरलाई सत्ता माउरीको चाका हो, यसैमा छ बाहमज्जा, यही नै लोकभाका हो ।

प्रजातन्त्रका प्रवर्तक अब्राहम लिङ्कनले भनेका थिए- कुशल शासक भविष्यको चिन्ता गर्नु, राजनीतिज्ञ आगामी चुनावको मात्र चिन्ता गर्नु । नेपालमा राजनीति भनेको चुनाव जिले चिन्ता मात्र हो । चुनाव जितेपछि ५ वर्ष राज्यकोषको चाकारस चुरिरहन पाइन्छ भन्ने सपना हुन्छ यिनको । यिनलाई देश र देशवासी मरुन् कि बाँचुन ?

कुनै समुदाय जंगलमा शिठ्ठा भ्याकुर खाएर बाँचिरहेको छ, कोही पहाडको ककारोमा निसास्सिरहेका छन् । अधिकांश जाति गरीबीको रोगमा जन्मन्छन् र किराफट्याङ्ग्रा मरेकै मरिरहेछन् । जनताको जीवन किन कष्टकर छ, कुनै नेताले कहिले बोले ? देशका सिमाना र सिमान्तकृत जनताका मुद्दामा संसदमा कहिले चर्चा भयो ?

समाजवाद बगार्न सजिलो छ, गजेट र बजेट मिलाएर देश चुन्न सजिलो । यही सजिलो कम गरेर प्रजातन्त्रवादी हुँ भन्नेहरु डाइनासोर बनिरहेका छन् । यसकारण त नेताजति सुकिलामुकिला छन्, नेता बनाउने आमजनता टीवीका दीर्घरोगीजस्ता टीठलाग्दा । समर्पीयो के पनि छ भने डाइनासोर आफु आफुमै लडेर समाप्त भए, नेपाली राजनीतिमा डाइनासोर युद्ध जोडतोडले चलिरहेको छ । यो तिनको सकिने मेलो हो ।

विश्वजगत नेपाललाई स्वर्ग ठाढ्ठ, अर्को स्टीट्जरलेण्ड मान्छ । शान्त हुन र शान्तिका लागि प्रेरणा लिन विश्वमानवहरु नेपाल आउने गर्नु । यस्तो भुमिमा असुर साम्राज्य ?

२००७ सालमा हामीले दिल्ली गुहान्यौ, दिल्लीले भारी बोकाएर पठाइदियो । कोशी गण्डकी दियो, मन्त्रिपरिषदमा भारतका प्रतिनिधि बर्ने व्यवस्थासमेत मान्यो । भारतले नेपालमा सैनिक पोस्ट नै स्थापित गर्न्यो । ०१७ पछि राजाले दिल्लीका हस्तक्षेपका भारीहरु दिल्ली नै फर्काउने काम गरेरै देखाइदिए ।

जातिसुकै आलोचना गरे पनि ०१७ सालको कु देशभक्तिपूर्ण साबित भयो । विकास र राष्ट्रियताको जग कुनै बेला बलियो थियो भने त्यो ०१७ देखि ०२८ साल सम्मको महेन्द्रकाल नै हो । भोगटेको चस्मा लाएपछि असल काम देखिन्न । कि उदाहरणीय कम गरेर देखाउनु, कि गर्नेलाई धन्यवाद दिनु ।

०४६ सालमा १० बुँदे भारतीय प्रस्ताव आएकै थियो । राजा वीरेन्द्रले त्यसलाई अस्वीकार गरेर जनताका सामु भुक्तु भनेका हुन् । बहुदल त आयो, बहुलायो । १२ वर्ष कुशासन त्यही बहुदलीय कालखण्ड हो । त्यही कालखण्डमा महाकाली, ठनकपुर भारतलाई दिने काम भयो । त्यही समयमा विदेशीलाई सजिले नागरिकता दिने बिधेयक आयो, राजाले फर्काइदिए । त्यसपछि दरवार हत्याकाण्ड भयो, राजा मारिए ।

ज्ञानेन्द्र शाहलाई राजा बनाइयो । उनका सामु फेरि भारतीयलाई नागरिकता वितरण सरलीकरण गर्न संशोधन आयो, उनले पनि नामज्जुर गरिए । त्यसको रिसराग सान्न राजतन्त्र समाप्त पारियो, हिन्दुराष्ट्रलाई धर्मनिरपेक्ष बनाइयो ।

विजय साहै सुन्दर हुन्छ,

सुन्दरताको पारख सक्नेजिले गरे,

गरिरहेकै छन् । विजय मुल्यवान

पनि हुन्छ । शायद १४ वर्ष विजयको

कालखण्ड अर्थै यिनका लागि जवानी

नै हो, जवानीमा अन्धोजोश हुन्छ,

अन्धोजोशले देशलाई खँगार पार्दै

मेल न हुन्छ ।

होगेको छ । राजा र राजतन्त्र, धर्म मारेको जगमा उभिने पाप थियो, पछुतो भइरहेको छ ।

बुद्धिजीवी मानिएका पढेया सासद प्रदीप गिरीले संसदमै 'सके भारतले नेपाललाई सिविकम बनाउँछ' भनिए । स्वाधीन देशलाई दागरहित स्वाधीन र सार्वभौमसत्ता सम्पन्न राख्ने कसरी कहिल्यै बताएनन् । यस्ता अपस्कुनकारी, अडबाङ्गे र पलायनवादी व्यवहार सबै दलका कुनै न कुनै नेताले बेला बेलामा देखाउने गरेका छन् । बिरलै मानिस आकैमाथि विजय प्राप्त गर्नसक्छ । आत्मबिजय गर्ने मान्छेको खाँचो छ देशलाई । वीपी कोइशलाले भनेर गएका हुन्- आन्तरिक र बाह्य दुर्घेत्रि चुनौतीहरलाई प्रभावकारी रूपले सामना गर्दा दरवार र जनता साथसाथि मिलेन जानुपर्छ । यो वीपी बचन आज गला लागेको छ, किनकि वीपी मार्गमा काग्रेस समेत बिचिलित देखिन्छ ।

हुनसक्छ, भारतीय दादागिरीका खिलाफमा उभिंदा मरीचमान सिंह, मदन भण्डारी, राजा वीरेन्द्र र राजतत्रको हत्या गरियो । यसेगरी जीवन गुमाउनु पर्ला भनेर वर्तमान शासक बर्ग स्वाभिमानको खोल ओडेजस्तो कर्मकाण्डी बाँचिरहेका होलान । येत भएकाहरु थाहा नभएजस्तो गरिरहेका छन्, बाँकी चेत भए पनि कमजोर छन्, थिचिने मिचिने बर्ग न हुन्, अनि राष्ट्रवाद बर्षमा उल्लेने र बर्षा सकिएपछि साम्य हुने भेल न हुन्छ ।

हरेक मान्छे माटोको तिलक लगाएर राजा महेन्द्र र कीर्तिनिधि विष्ट जसरी कहाँ उभिन सक्छन् र ? आज जो विदेशी आळमा उभिएका छन्, ती सबै परालखुट्टे हुन् । परालखुट्टे त्यसमाथि पनि भिजेको, सकिकगो नि । नेपाल महान छ भन्न नसक्ने हाप्रो नेतृत्व, नेपाल यति कमजोर हुँदै गयो भन्नुपर्ने दिन पनि देखियो ।

साल्ट ट्रेडिङ कंपनी

सिलिंगेट द्वारा प्रवाहित ग्राही

तौल पूर्ण सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रावर कोट भै बीचमा रिस्टलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकात चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुवाक हुन्होस

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

भ्रष्टाचारविरुद्ध संस्थागत संरचना र प्रभावकारिता

केदार खड्का

भ्रष्टाचारविरुद्धको संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासंघि २००३ ले भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न स्थापित निकायहरूको संस्थागत क्षमता अधिकारियोग्य गर्ने विषयलाई जोड दिएको छ । नेपालले पनि २३ डिसेम्बर २०११ मा उक्त महासंघिलाई अनुमोदन गरी पक्ष राष्ट्र भएपछि सोअनुसार अन्तर्राष्ट्रिय तहमा भ्रष्टाचारविरुद्ध सहयोग र सहकार्य गर्दै आएको छ । साथै, दिगो विकास लक्ष्य १६.३ मा राष्ट्रियस्तरमा कानुनी शासनको प्रवर्द्धन गरी न्यायमा पहुँच हुनुपर्ने विषयलाई प्राथमिकतामा राखिएकाले नेपालले पनि उक्त लक्ष्य हासिल गर्ने राष्ट्रिय योजना आयोगलाई फोकल प्लाइन्ट नै तोकेर आवश्यक तयारी गर्दै आएको छ । नेपालले विगतदेखि नै भ्रष्टाचार नियन्त्रणमा नीतिगत र संस्थागत व्यवस्था गर्दै आए तापनि सो महासंघिको पक्ष राष्ट्र भएपछि यस्ता निकायहरूलाई थप संस्थागत गर्ने नीति लिएको छ । साथै, त्यस्ता निकायलाई भौतिक, प्रविधिक तथा व्यावसायिक बनाउने प्रयास गरेको छ । तर, जनअपेक्षित नितिजा भने आउन सकेको छैन । भ्रष्टाचार बढेर जनतामा नैराश्य बढ्दै गएको छ । यसै सन्दर्भमा नेपालमा विद्यमान भ्रष्टाचारविरुद्ध नीतिगत तथा संस्थागत संरचना र प्रभावकारितामध्ये चर्चा गर्न खोजिएको छ ।

नीतिगत संरचना : भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि नेपालको संविधानको धारा २३८ मा अधिकार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगलाई संवैधानिक हैसियतको विशिष्ट निकायका स्थमा व्यवस्था गरिएको छ । भ्रष्टाचार निवारण ऐन तथा नियमावली, विशेष अदालत ऐन, सुशासन ऐन, सूचनाको हक्कसम्बन्धी ऐन, राजस्व अनुसन्धान ऐन, सम्पति शुद्धीकरण ऐनलगायत सार्वजनिक खरिद अनुगमन ऐनजस्ता विशिष्ट कानुनी संरचना भ्रष्टाचार निवारणको लागि निर्माण भएका छन् । तर, संयुक्त राष्ट्रसंघीय भ्रष्टाचारविरुद्धको अन्तर्राष्ट्रिय महासंघि तथा दिगो विकास लक्ष्य हासिल गर्नका लागि यति नै कानुन पर्याप्त भने हुँदैनन् । नेपालले भ्रष्टाचार रोकथामका लागि आधारभूत कानुन निर्माण गरेको भने मान्युपर्छ ।

सम्पर्कीय छ, नेपाल भ्रष्टाचारविरुद्ध संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासंघिको पक्ष राष्ट्र भएर विश्वव्यापी आन्दोलनमा सामेल छ । नेपालले महासंघि कार्यान्वयनका लागि आवश्यक विशेष कानुन निर्माणलगायत धेरै संरचना पनि स्थापना गरेको छ । उदाहरणका लागि सम्पति शुद्धीकरणसम्बन्धी ऐन बनाएर संस्थागत संरचना पनि स्थापना गरेर प्रधानमन्त्रीको प्रत्यक्ष निगरानीमा रहने व्यवस्था गरिएको छ । नेपाल राष्ट्र बैंकअन्तर्गत वितीय निगरानी एकाइ (फाइनान्सिएल इन्वेलिजेन्स युनिट) स्थापना गरेको छ । तत्कालीन सरकारले अध्यादेशमार्फत सुरुदर्गीसम्बन्धी कानुन, पारस्परिक सहायतासम्बन्धी कानुन पनि जारी गरेको थियो । नेपाल सरकारले भ्रष्टाचारविरुद्धको एकाइ (क्वालिटी सर्कल) स्थापना र सञ्चालनसम्बन्धी कार्यविधि २०६८, भ्रष्टाचारविरुद्धको रणनीति तथा कार्ययोजना २०६५, अदुआको पाँचवर्ष राजनीति निर्माण, सरकारको शासकीय तथा आर्थिक सुधारको तत्कालीन कार्ययोजना २०६९ पनि ल्याएको थियो ।

नेपालको सम्पति शुद्धीकरणसम्बन्धी कानुन त्यति प्रभावकारी हुन सकेको छैन । किनभने, हालसम्म सम्पति शुद्धीकरणका धेरै उजुरी परेको सुनिए तापनि न्यून संख्यामा मात्र मुद्दा दर्ता हुने गरेकोबाट पनि यसको पुष्टि हुँच । यसो हुनुमा संगठित अपराधसम्बन्धी कानुनको निर्माणसँगै बलियो संयन्त्रको अभाव देखिएको छ । उदाहरणका लागि, विगतमा गरिएका फाइनान्सिएल एक्सेन टास्कफोर्सको मूल्याङकनमा नेपाल कमजोर देखिए आएको छ ।

संस्थागत संरचना : मुलुकले भ्रष्टाचारविरुद्ध लड्नका लागि विशिष्ट

खालको संवैधानिक निकायका स्थमा अधिकार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका साथै भ्रष्टाचारविरुद्ध अनुसन्धान तथा अनुगमन गर्नका लागि बहुसंस्थाको अवधारणलाई आत्मसात् गरेकाले त्यस्ता संस्थाहरू छरिएर रहनुका साथै त्यहाँ कार्यरत जनशक्तिको अनुसन्धान, एवं अभियोजन क्षमता बढन सकेको छैन । उदाहरणका लागि न्यायिक नियन्त्रण गर्ने निकायहरूमा दायर गरिएका भ्रष्टाचार तथा अनुचित कार्यसम्बन्धी बहुसंस्थाको मुद्दामा असफलता हात लाने गरेको छ ।

प्रभावकारिता : नेपालको समग्र राज्य सञ्चालनमा भ्रष्टाचार हुने गरेको आशंकाले गर्दा नागरिकमा तीव्र असन्तोष छ । मूलतः लोकतन्त्र, दिगो विकास र सुशासनका लागि भ्रष्टाचार बाधक छ । भ्रष्टाचारविरुद्धको राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय अभियानमा नेपालले ऐक्यबद्धता जनाएर अधिकार दुरुपयोग ऐक्यबद्धता जनाए तापनि यसको प्रभावकारी रोकथामतर्फ राजनीतिक तथा प्रशासनिक नेतृत्वको प्रतिबद्धता कमजोर रहेको विभिन्न तथ्यबाट पुष्टि हुँदै आएका छैन । यसरी हेर्वा भ्रष्टाचारविरुद्ध काम गर्ने अधिकांश संस्थामा स्पष्ट खाकासहितको कार्ययोजना र सरकारी निकायकावीचमा समन्वयको अभाव रहेको देखिएन्छ । अधिकाराहाहक अन्य निकायमा भ्रष्टाचार नियन्त्रणसम्बन्धी प्रभावकारी रणनीतिक योजनाको अभाव देखिएन्छ । साथै, सुशासन प्रवर्द्धन गर्ने खालको निकायहरूको पूर्वक्रियाशीलता नहुँदा सार्वजनिक सेवा प्रवाहमा जनअपेक्षित सुधार आउन सकेको छैन ।

त्यसैगरी, संसदीय समितिलगायत सरकारका माथिल्ला निकायहरूबाट भ्रष्टाचारविरुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय महासंघि कार्यान्वयन गर्ने उद्देश्यले लागू गरेको रणनीति तथा कार्ययोजनाको प्रभावकारी अनुगमन र मूल्यांकन नभएकाले पनि भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि स्थापित निकायहरू शिथिल र प्रभावहीन हुँदै गएका छैन । विशेषगरी राजस्व असुलीमा लापराहाही, सरकारी बजेट हिनामिना, सार्वजनिक सम्पत्तिको दुरुपयोग, घुस लेनदेन, कानुन पालना नगर्ने प्रवृत्ति, संगठित अपराधलगायत शिक्षा, स्वास्थ्य, भूमि प्रशासन, भौतिक निर्माण, सार्वजनिक अधिकारी देखिएन्छ । तर, यसको पदाधिकारी नियुक्ति र पदमुक्त गर्ने कार्य विश्वासिलो बन्न सकेको छैन ।

भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि आवश्यकताअनुसार एकमन्दा बढी निकायहरू स्थापना गर्नु स्वामानिक जस्तो पनि लान्न सक्छ । तर, त्यस्ता निकायको कार्यविवरण स्पष्ट र समन्वय तथा सहकार्य भए मात्रै काममा दोहोरोपन आउँदैन । नेपालले भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि बहुसंस्था नीति लिएर बनाएका संस्थागत संरचनाका बीचमा समन्वयको बढी नै अभाव छ । एकैखालका

बढी आउने गरेका छन् ।

महासंघिको भाग १२ मा उल्लेखित प्रावधानलाई कार्यान्वयन गर्ने सवालमा निजी क्षेत्रमा हुने भ्रष्टाचारलाई कानुन बनाई लागू गर्ने काम हुन सकेको छैन । त्यसैगरी, गैरकानुनी स्थमा आर्जित सम्पति विदेशमा लुकाएकालाई पारस्परिक कानुन बनाएर सम्बन्धित देशमा फिर्ता गराउन गरी पक्ष राष्ट्रले बनाउनुपर्ने कानुनी प्रावधानलाई कार्यान्वयन गर्ने नेपाल सरकारले सम्बन्धित ऐनमा परिमाजनका साथै आवश्यताअनुसार नयाँ कानुन बनाउनमा पनि आलटाल गर्दै आएको छ ।

मुलुकमा भ्रष्टाचारविरुद्ध संवैधानिक, कानुनी, न्यायिकलगायतका संस्थागत संरचना स्थापना भएका छैन । भ्रष्टाचारविरुद्धको लडाइँमा अन्तर्राष्ट्रिय ऐक्यबद्धता जनाएर अधिकार दुरुपयोग ऐक्यबद्धता जनाए तापनि यसको प्रभावकारी रोकथामतर्फ राजनीतिक तथा प्रशासनिक नेतृत्वको प्रतिबद्धता कमजोर रहेको विभिन्न तथ्यबाट पुष्टि हुँदै आएका छैन । यसरी हेर्वा भ्रष्टाचारविरुद्ध काम गर्ने अधिकांश संस्थामा स्पष्ट खाकासहितको कार्ययोजना र सरकारी निकायकावीचमा समन्वयको अभाव रहेको देखिएन्छ । अधिकाराहाहक अन्य निकायमा भ्रष्टाचार नियन्त्रणसम्बन्धी प्रभावकारी रणनीतिक योजनाको अभाव देखिएन्छ । साथै, सुशासन प्रवर्द्धन गर्ने खालको निकायहरूको पूर्वक्रियाशीलता नहुँदा सार्वजनिक सेवा प्रवाहमा जनअपेक्षित सुधार आउन सकेको छैन ।

भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि विश्वमा अनियमितता र भ्रष्टाचारका घटनामा समानान्तर स्थमा विभिन्न निकायले ऊर्जा खर्च गरिएको छैन ।

भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि संरचनागत अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यास र नेपालको प्रयास : मूलतः भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि विश्वमा चार किसिमा संरचना (विश्वव्यापी, अनुसन्धानमूलक, संसदीय र बहुसंस्था मोडेल) स्थापना गरेको पाइन्छ । हड्डकड र कोरियामा विश्वव्यापी संरचना छैन भने सिंगापुर, हड्डकड र मलेसियामा अनुसन्धानमूलक मोडेलको अभ्यास गरिएको छैन । त्यसै, इन्डोनेसिया र अस्ट्रेलियामा संसदीय मोडेलको अभ्यास गरिएको छैन । अहिले पनि अधिकारको स्वतन्त्रता र नेतृत्व छनोटप्रति नागरिकमा सकारात्मक सन्देश प्रवाह हुन सकेको छैन ।

अधिकारको संकुचित कार्यक्रम : भ्रष्टाचारीहरूको सञ्चाल कतिसम्म संगठित र रणनीतिक छ भने नयाँ संविधानमा अधिकारको अधिकार क्षेत्र कटौती गरी उसको दायरालाई थप संकुचन गर्नसमेत सफल भएका छैन । विगतमा अधिकाराले अवलम्बन गर्दै आएको भ्रष्टाचार र अनुचित कार्यको जिम्मेवारीमध्ये अहिले भ्रष्टाचारसम्बन्धी अनुसन्धान गरी अदालतमा मुद्दा दायर गर्ने मात्रैमा सीमित गरी अनुचित कार्यको जिम्मेवारीबाट अधिकारालाई अल्याइएको अवस्था छ । यसलाई अर्थपूर्ण स्थमा लिन सकिन्छ ।

नयाँ संविधानमा अनुचित कार्यसम्बन्धी क्षेत्राधिकार अधिकारबाट ह

● सिटिजन्स बैंकका

ग्राहकहरूले द फर्ने

रेसिडेन्सीमा छुट पाउने

सिटिजन्स बैंक इन्टरनेसनल लिमिटेडका ग्राहकले चितवनको द फर्ने रेसिडेन्सी होटेलमा छुट पाउने भएका छन्। बैंक र होटेलबीच बैंकका ग्राहकलाई रेसिडेन्सीमा सफ्टपोली भएको हो। सम्झौताअनुसार सिटिजन्स बैंकका डेविट, क्रेडिट र प्रिमिलेज कार्ड ग्राहकले होटेलमा सेवा लिंदा विशेष छुट पाउने जनाएको छ।

बैंकले देशभरमा १ सय ११ शाखा, १९ एटिएम र १ सय ४ शाखाहित बैंकिङ इकाइबाट सेवा दिइरहेको जनाएको छ। बैंकको सेवाबाट करिब साडे ६ लाख ग्राहकले आधुनिक बैंकिङ सेवा प्राप्त गर्दै आएको बैंकको दाबी छ। कोमिड-१९ को त्रासका बीच बैंकले नवीनतम प्रविधिको अधिकतम प्रयोग गर्दै सावधानीपूर्वक आफ्ना ग्राहकको वित्तीय आवश्यकताहरु डिजिटली प्रदान गरिरहेको जनाएको छ।

● एभरेष्ट बैंकद्वारा पशुपतिनाथ

मन्दिरमा शवदाह गृह स्थापना

एभरेष्ट बैंक लिमिटेडले पशुपतिनाथ मन्दिरमा वातावरणमैत्री शवदाह गृह स्थापना गरेको छ। बैंकले शवदाह गृहबाट उत्पन्न भएको धुवाँ, भिजेको स्क्रबर दुँई निस्क्ने र यसले वातावरणमा पुग्नुअघि सबै घातक वायु प्रदूषक र विषाक्त पदार्थ हटाएर प्रदूषण नियन्त्रण गर्न मद्दत गर्ने गरी शवदाह गृह स्थापना गरेको हो।

शवदाह गृहको संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्यनमन्त्री योगेश भट्टराईको उपरिथितमा एभरेष्ट बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत जिके नेतृत्वे पशुपति क्षेत्र विकास कोषका सदस्य सचिव डा. प्रदीप ढकाललाई हस्तान्तरण गरेको बैंकले जनाएको छ। उक्त अवसरमा मुख्य कार्यकारी अधिकृत नेतृत्वे बैंकले सर्वै आफ्नो संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वप्रति संचेत रहेको बताएको जनाइएको छ।

बैंकले १८ शाखा, ७ प्रादेशिक कार्यालय, १ सय २८ एटिएम तथा ३० राजस्व संकलन काउन्टरमार्फत सेवा दिइरहेको जनाएको छ।

● बैंक अफ काठमाण्डूका

ग्राहकलाई बिमा रकम भुक्तानी

बैंक अफ काठमाण्डू लिमिटेडले बिओके सफलता मुद्दी खाताअन्तर्गत वितवनका रुद्रप्रसाद वस्तीलाई ५ लाख रुपैयाँ सेवा दाबी रकम भुक्तानी गरेको छ। बैंकले निष्पक्ततालाई ११ लाख रुपैयाँसम्मको बिमा गरिदिने भएकाले त्यसैअनुसार वस्तीले पूर्ण अशक्तता बिमा दाबीअन्तर्गत भुक्तानी प्राप्त गरेको हुन्।

केही समययता प्राणघातक रोगका कारणले स्वास्थ्य प्रतिकूल भएका वस्तीले बैंकबाट उपलब्ध भएको बिमा

दाबी रकम भुक्तानी प्राप्त गरी उक्त रकमले उपचार गरेको बैंकले जनाएको छ। हाल वस्ती सफल उपचारपश्चात स्वास्थ्य लाभ गरी सामान्य जीवनयापन गरिरहेको बैंकले जनाएको छ।

बिओके सफलता मुद्दी खाताअन्तर्गत बैंकले सिद्धार्थ इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेडसँगको सहकार्यमा बिमा गरिदिने जनाएको छ। बिमा सुविधाअन्तर्गत दुर्घटनान्यन्य मृत्यु तथा पूर्ण अशक्तताका लागि ५ लाख रुपैयाँ र १८ प्रकारका प्राणघातक रोगका लागि १ लाख रुपैयाँ र सँगै औषधि उपचारका लागि १ लाख रुपैयाँको बिमा सुविधा दिएको जनाइएको छ। बैंकले हाल ११ शाखा, ८० एटिएम र १० एक्सटेन्सन काउन्टरमार्फत बैंकिङ सेवा उपलब्ध गराउँदै आएको जनाएको छ।

● नबिल बैंकले लघु, साना तथा मझौला उद्यमीलाई सहयोग गर्ने

नबिल बैंक र लगानी प्रवर्द्धन कम्पनी वान टू वाचीच लघु साना तथा मझौला उद्यम (एसएमई)लाई सहयोग गर्ने सम्झौता भएको छ। बैंकले 'कोमिड-१९ एमएसएमई' कोष नेपाल 'अन्तर्गत एसएमईलाई व्याजमुक्त र धितोरहित कर्जा प्रदान गर्ने सम्झौता गरेको हो।

यस रणनीतिक साफेदारीमा लघु, साना तथा मझौला उद्यमहरूलाई कोमिड-१९ बाट प्रभावित, तर व्यवसायलाई निरन्तरता दिने क्षमता भएका व्यवसायलाई धितोरहित र व्याजमुक्त छोटो अवधिको कर्जा दिने बैंकले जनाएको छ। यसले कोमिड-१९ को प्रभावविरुद्ध लङ्गन तथा व्यवसायलाई निरन्तरता दिन व्यवसायीलाई मद्दत पुग्ने बैंकले विश्वास व्यक्त गरेको छ। योजनामा छोटोमा परेका व्यवसायीले आफ्नो व्यवसायानुकूल परामर्श पनि प्राप्त गर्ने जनाइएको छ।

पूर्वनिर्धारित मापदण्डका आधारमा व्यवसाय सुचारू गर्ने सम्भाव्यताको मूल्यांकन गरिएको एमएसएमईहरूले नबिल बैंकबाट धितोरहित कर्जा प्राप्त गर्ने र व्याज रकम अधिकतम १८ महिनासम्म कोषले भुक्तानी गर्ने जनाइएको छ। सम्झौतामा बैंकका डेपुटी सिइओ सुजितकुमार शावक्य र वान टू वाचका प्रबन्ध निर्देशक सुमन जोशीले हस्ताक्षर गरेको जनाइएको छ। कार्यक्रममा बैंकका सिइओ अनिलके शरी शाहले नबिल बैंक नेपालको एमएसएमई क्षेत्रलाई सहयोग गर्न, उनीहरूको व्यवसायलाई बढाउन र दीर्घकालीन स्थायित्व र समग्र आर्थिक वृद्धिका लागि मद्दत गर्न सदैव तयार रहेको बताएको बैंकले जनाएको छ।

कोमिड-१९ प्रभावित व्यवसायलाई यस कठिन समयमा सहयोग पुऱ्याउन र निरन्तरता दिई सक्षम हुन धितोरहित र व्याजमुक्त कर्जा प्रदान गर्न यस प्रयोगसमा वान टू वाचका साथ सहकार्य गर्न धेरै उत्साहित रहेको उनले बताएको जनाइएको छ।

कर्पोरेट

● एनआइसी एसिया बैंकको लाभांश पारित

एनआइसी एसिया बैंक लिमिटेडको २३०० वार्षिक साधारणसमाले आर्थिक वर्ष ०७६८७० को मुनाफा तथा सञ्चित मुनाफाबाट १९ प्रतिशत बोनस सेयर र कर प्रयोजनका लागि १ प्रतिशत नगद लाभांश वितरण गर्ने प्रस्ताव पारित गरेको छ।

१९ प्रतिशत बोनस सेयर पारित गरेपश्चात बैंकको त्रुक्ता पुँजी ११ अर्ब ५६ करोड ४० लाख रुपैयाँ पुगेको छ। बैंकको वार्षिक साधारणसमाले कोमिड-१९ महामारी रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि नेपाल सरकारबाट जारी गरिएका चावास्थायसम्बन्धी निर्वशन एवं मापदण्डहरूको परिपालना गर्दै अनलाइन प्रविधिमार्फत सहभागी हुने व्यवस्था गरिएको बैंकले जनाएको छ।

हाल बैंकले देशभर ३ सय ३० शाखा, ४ सय ७० एटिएम, १९ एक्सटेन्सन काउन्टर एवं ७४ शाखाहित बैंकिङ सेवा दिएको जनाएको छ।

● इन्भेष्टमेन्ट बैंकको

बुदानिलकण्ठमा एटिएम शाखा

इन्भेष्टमेन्ट बैंक (एनआईबीएल) ले बुदानीलकण्ठ नगरपालिकाको चुनिखेलमा एटीएम विस्तार गरेको छ। करुणा अस्पताल परिसरमा स्थापित सो एटीएमको बैंकका नायाक महाप्रबन्धक विजेन्द्र सुवाल, बागमती प्रदेश सभासद नुच्छे नारायण श्रेष्ठ, बौद्ध दर्शन प्रवर्द्धन तथा युम्बा विकास अधिकारी अध्यक्ष थिक्षु थुप्टेन जिकोल, करुणा अस्पताल अध्यक्ष तीर्थलाल श्रेष्ठ र बडाअक्षयका ९ बुन्दा ९३० श्रीकृष्ण श्रेष्ठले संयुक्त रूपमा उदान्तन गरे।

नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक लिमिटेडले हाल ८३ वटा शाखा, १२६ वटा एटीएमहरू, १९ एक्सटेन्सन काउन्टर, १० राजस्व संकलन काउन्टर र ५६ शाखाहित बैंकिङ काउन्टरहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकहरूलाई सेवा पुऱ्याइरहेको छ। पाँच पटकसम्म फाइनान्सियल टाइम्सबाट बैंक अफ द ईयर अवार्ड पाइसको यस बैंक अन्तर्राष्ट्रिय प्रकाशन- युरोपीयोंमी अवार्डबाट समेत पुरस्कृत भइसकेको छ। यसबाहाक, इत्रा नेपाल (अन्तर्राष्ट्रिय त्रिडिट रेटिङ एजेन्सी-नेपाल) ले बैंकलाई 'ए' वर्गको क्रेडिट रेटिङ दिएको छ।

● माछापुच्छे बैंकले कर्पोरेट पे प्रणाली प्रदान गर्ने

माछापुच्छे बैंक लिमिटेडले संस्थागत ग्राहकका निपित बैंक खाताबाट भुक्तानी गर्न सकिने गरी डिजिटल पे प्रणालीको सुरक्षाको छ।

बैंकले यो सुविधा प्रदान गर्नका लागि नेपाल विलयरिड्ह हाउस लिमिटेडसँग सम्पूता गरेको हो। सम्झौतामा

बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सन्तोष कोइराला तथा किल्यरिड्ह हाउसका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत नीलेशमान सिंह प्रधानले हस्ताक्षर गरेका थिए।

सम्झौताअनुसार माछापुच्छे बैंकका व्यावसायिक ग्राहकले बैंकमा मोबाइल बैंकिङ एप तथा इन्टरनेट बैंकिङ एपमार्फत बैंकमा नगई जहाँबाट पनि आफैले फन्ड ट्रान्सफर, तलब भुक्तानी, विभिन्न सेवाहरूको भुक्तानी, सरकारी राजस्व भुक्तानीलगायतक अन्य विभिन्न व्यावसायिक भुक्तानीहरु खाताबाट सजिलै गर्न सक्ने जनाइएको छ। उक्त प्रणालीमार्फत कनेक्ट आइपिएस अथवा एनसिएचएल-आइपिएसमा रियल टाइम वा नन-रियल टाइममा भुक्तानी कारोबारहरु गर्न सकिने बैंकले जनाएको छ।

● सुविसुले त्यायो फाइभ जी डुअल ब्यान्ड राउटर

केबल टेलिमिजन, इन्टरनेट र नेटवर्क सेवाप्रदायक कम्पनी सुविसु केबलनेट प्रालिले फाइभ जी डुअल ब्यान्ड राउटरसहितको सेवा सुरु

के नेकपा...

तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र एकीकरण हुँदा पार्टीका दुवै अध्यक्षहस्तीको सहमतिमा पार्टीका निर्णयहरू सहमतिका आधारमा गरिने व्यवस्थ गरिनु नै गलत थियो । त्यस बेला पार्टीका निर्णयहरू बहुमत र अल्पमतका आधारमा नगरिने व्यवस्था नेकपाको विधानको धारा ६० मा गरिएको भएपनि पार्टीका प्रस्ताव पेश गर्दा दुवै अध्यक्षको सहमतिमा हुने भनिएपछि अहिले दुवै अध्यक्षले एकले अर्कोलाई आरोप प्रत्यारोप लगाउँदै सचिवाल हुँदै स्थायी कमिटीमा प्रुत्तत गरिएका दुवै अध्यक्षका प्रस्तावहरू असम्बन्धानिक रहेका छन् । दुई अध्यक्षहरू नमिलेर निर्णय गर्दा सर्वसम्मत निर्णयहुने तर दुवै अध्यक्षहरू नमिलेको खण्डमा दुवै अध्यक्षहस्तीले आ आफ्नो तर्फबाट प्रस्ताव पेश गर्दा एकले अर्कोलाई प्रस्तावलाई समर्थन गर्न नसक्ने भएकाले नै अहिले सत्ताधारी

नेकपालित्रको...

बाहुल्यता रहेको छ । नेपाली कांग्रेसका बहुमत महाधिवेशन प्रतिनिधिहस्ते त गएको महाधिवेशनमै हिन्दुराष्ट्र कामय गर्न प्रस्ताव नै पेश गरेका थिए । अहिलेपनि नेपाली कांग्रेसभित्र त्यो आवाज बुलन्द्ह हुँडै गएको छ । बहुदलीय व्यवस्था भनेको बहुसंख्यक जनताको मागलाई स्थीकार गर्नु हो र अल्पमतको कदर गर्नु नै हो । यो विश्वव्यापी सिद्धान्त नै भएपनि संविधान निर्माणकै बेला त्यही गल्ती गरिएको हुनाले अहिले जनता सङ्कमा उत्रिएका हुन् । सत्ताधारी दलले मुलुकलाई आफ्नो एकलौटी पेवा सम्भिएर अधि बढ्ने प्रयास गरिरहेको सत्य वास्तविकतालाई भुल्नु हँदैन । राजनीतिक दलहरूको धर्म र कर्तव्य भनेको जनताको सेवा गर्नु नै हो । गएको निर्वाचनमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीले बहुमत ल्याएको थियो । तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र एकीकरण भएका हुनाले मात्र त्यो सम्भव भएको हो । विगतमा मुलुक लामो अस्थिरताबाट गुजिएको हुनाले जनताले स्थिरता चाहेका थिए । एउटै पार्टीले झण्डे दुई तिहाई मत पाएको हुनाले मुलुकमा स्थिर सरकार बन्ने जनताले आशा एवं विश्वास गरेका थिए । ७ प्रदेशमध्येका ६ वटा प्रदेशमा नेकपाकै बहुमतको सरकार रहेको भएपनि जनताले चाहेजस्तो सेवा, सुविधा र विकास निर्माणका कार्यहरू हुन नसकिरहेको बेला सत्ताधारी दलभित्र देखिएको आन्तरिक द्वच्छले गर्दा जनताले पाउनुपर्ने सेवा सुविधा समेत पाउन सकिरहेका छैनन् । गत चैत्र देखि फैलिएको कोरोना भाइरसका कारण जनता आक्रान्त भएका छन् । अढाई लाख भन्दा बढी मानिस कोरोनाबाट संक्रमित भएका छन् भने १९०० भन्दा बढीले ज्यान गमाई

दल भित्रको आन्तरिक द्वन्द्व चरम उत्कर्षमा
पुगेको हो ।

पार्टीभित्रको यो विवाद भनेको तत्कालिन नेकपा एमालेभित्र रहेको विवादको जड हो । तत्कालिन नेकपा एमाले भित्र रहेका गुट र उपगुट र त्यहाँ गुट र उपगुट सञ्चालन गर्ने नेताहस्तो सत्तालिप्सा नै मुख्य कारण रहेको छ । तत्कालिन नेकपा एमालेमा रहेंदा पनि पार्टीका अध्यक्ष ओली र पार्टीका वरिष्ठ नेता माधव नेपालबीचमा राम्रो सम्बन्ध नभएको फाइदा अहिले पार्टीका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले उठाउन खोजिरहेका छन् । दाहाल-नेपाल पक्षको स्वार्थ गिलेको छ । दाहालले ओली, नेपाल बीचको सम्बन्ध राम्रो नभएको नेपालको काँधमा बन्दुक राखेर ओलीमाथि प्रहार गर्न खोजिरहेका छन् भने नेपालले समेत मौका यहि हो ओलीलाई तह लगाउने भन्दै दाहाललाई पूर्ण समर्थन गर्दै दाहालकै काँधमा बन्दुक राखेर त्यो बन्दुक ओलीमा प्रहार गर्न खोजिरहेका छन् । तत्कालिन नेकपा एमालेभित्र

रहेका गुट उपगुटभिरि पसेर दाहालले आफ्नो स्वार्थ पुरा गर्न खोजेका हुनाले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीले सचिवालय बैठकमा भनेका थिए सचिवालय समस्या समाधान गर्न असफल रहेकाले अब सचिवालयमा रहेका हामी सबैले पार्टीको दोस्रो तहका नेताहरूलाई नेतृत्व हस्तान्तरण गर्न भनेर । तर त्यसमा दाहाल-नेपाल पक्ष सहमत हुन सकेन् त्यसैले प्रमाणित हुन्छ दाहाल-नेपालपक्ष जसरी भएपनि पार्टी र सत्ताको नेतृत्व आफौ राख्न चाहान्छन् भनेर । यदि दोस्रो पुस्तालाई पार्टी नेतृत्व र सरकारको नेतृत्व हस्तान्तरण गर्न ओलीको प्रस्तावलाई उनीहरूले स्वीकार गर्ने हो भने पनि समस्याको समाधान हुन सक्छ । पार्टीको महाधिवेशनबाट नेतृत्व हस्तान्तरण गर्ने पार्टीले निर्णय गरेको खण्डमा अहिलेको समस्याको समाधान हुन्छ । यदि होइन भने अब नेकपासँग विभाजन हुनुको अर्को विकल्प हुँदैन, छैन । एक पक्ष अर्को पक्षसँग भुक्तन सक्ने अवस्था समेत रहँदैन ।

ગણતંત્રકા..

कस्को लागि जनताका लागि गणतन्त्र कि, गणतन्त्रका लागि जनता ? अध्यक्ष दाहालको उक्त भनाई सङ्कमा दखिएको नारा जुलूसप्रति संकेत थियो । दाहालका लागि गणतन्त्र नै तुले थियो भने किन उनी अहिले जसरीभएपनि पार्टीको नेतृत्व र सत्ता हत्याउन जानै छाडेर लागि परेका छन् । मुलुकमा गणतन्त्र स्थापना जालफेलबाट गरिएको प्रष्ठ भएको छ । उनै दाहाललाई गणतन्त्र टिक्छ भन्नै विश्वास नभएकाले उनी गणतन्त्रलाई तुले भनिरहेको छन् । संविधानले गणतन्त्र, संघीयता र धर्म निरपेक्षतालाई अपरिवर्तनीय नभनेको हुनाले जनताले चाहेको खण्डमा गणतन्त्र, संघीयता र धर्म निरपेक्षता जहिले सुकै पनि परिवर्तन

एक टिकेले..

रणनीतिलाई गोप्य बैठकबाट निर्णय लिएको
सूत्रले दाबी गरेको छ ।

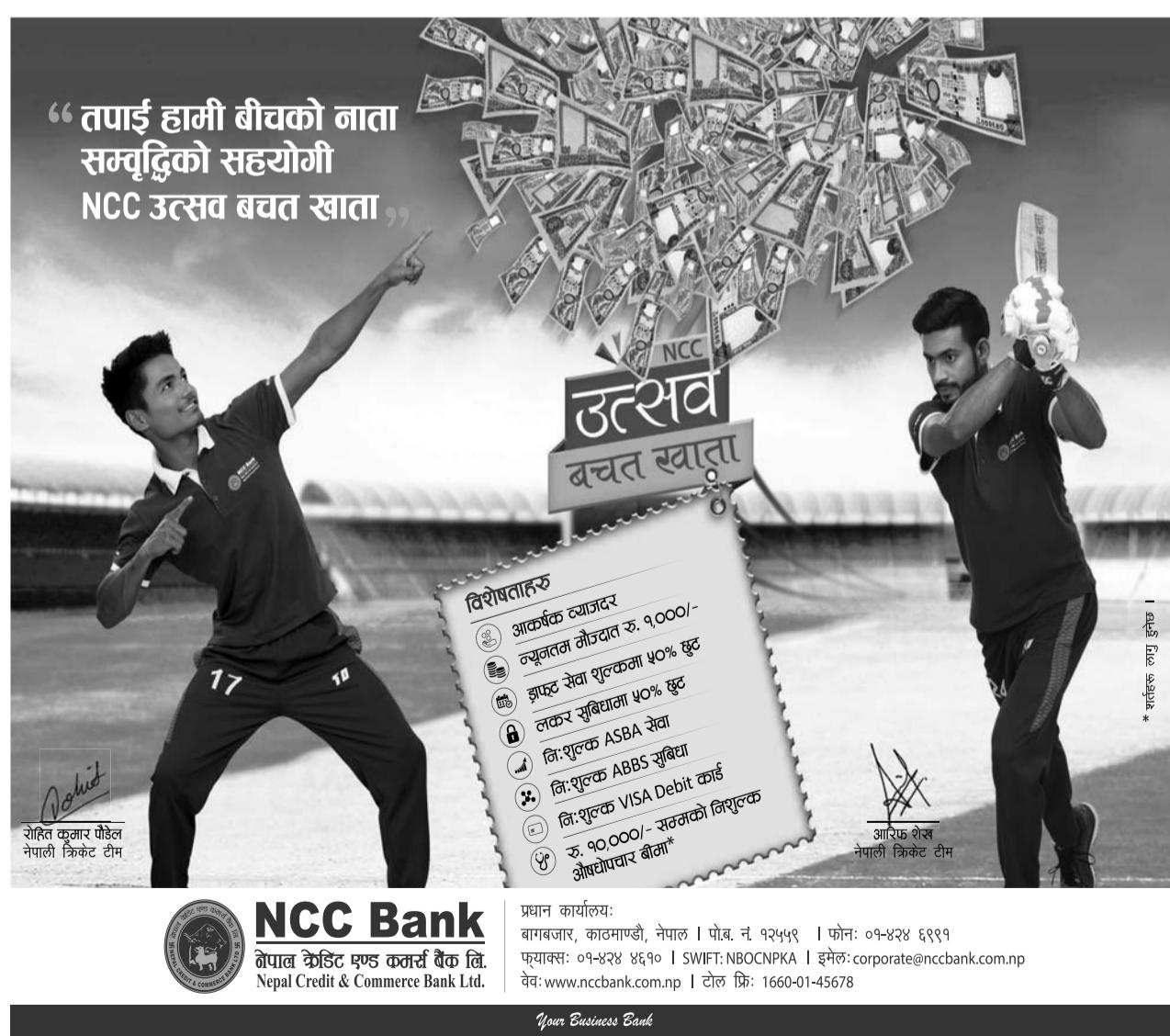
तत्कालिन नेकपा एमालेको महाधिवेशनबाट अध्यक्षमा चुनिएका र पार्टीको संसदीय दलले नेता चुनेर प्रधानमन्त्री बनेका ओलीले भने पार्टीको आउँदो महाधिवेशनमा आफू अध्यक्ष पदको उभेदवार नहुने र आउँदो प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन पछि पनि सरकारको नेतृत्वमा नजाने उद्घोष गरेर त्यतिबेला सम्म दाहाल नेपाललाई कुर्न भने पनि दाहाल नेपाल पक्ष त्यसलाई स्वीकार गर्न तयार देखिएका छैनन्। प्रधानमन्त्रीलाई पार्टीको सचिवालयको बैठक, स्थायी कमिटीको बैठक र पार्टीका केन्द्रीय समितिको बैठकले हटाउन सक्ने सच्चिधानिक व्यवस्था नरहेको अवस्थामा किन दाहाल-नेपाल पक्ष पार्टीको संसदी दलको बैठकबाट बहुमतको आधारमा ओलीलाई संसदीय दलको बैठकबाट हटाउन चाहिरहेका छैनन् भने प्रश्न समेत उठेको छ। सचिवालय ले पार्टीको संसदीय दललाई मात्र चिने भएपनि उनीहरू संसदीय दलको बैठकमा जान चाहिरहेका छैनन्। संसदीय दललाई छलेर दाहाल नेपाल पक्षले किन पार्टीको सचिवालय

केन्द्र एकीकरण हुँदा दुवै अध्यक्षको सहमतिमा पार्टीका निर्णय हुने उल्लेख गरिएको छ। सहमति पत्रमा बहुमत र अल्पमतको आधारमा निर्णय हुने उल्लेख नगरिएको हुनाले अहिले बहुमत र अल्पमतको आधारमा निर्णय गरिएको खण्डमा त्यसले पार्टी विभाजनलाई नै बल पुग्न सक्छ। दुवै पार्टी एकीकरण हुँदा महाधिवेशनमा मात्र बहुमत र अल्पमतको आधारमा निर्णय हुने उल्लेख गरिएको हुनाले अहिले बहुमत र अल्पमतको आधारमा निर्णय गरिएको खण्डमा त्यसले पार्टी विभाजनलाई नै बल पुग्न सक्छ। दुवै पार्टी एकीकरण हुँदा महाधिवेशनमा मात्र बहुमत र अल्पमतको आधारमा निर्णय हुनेछ भन्ने व्यवस्था नेकपाको विधानको दफा ६० मा उल्लेख गरिएको भएपनि अहिले दाहाल नेपाल मिलेर पार्टीको पहिलो नम्वरका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्रीलाई पदबाट हटाउन खोज्नु ओलीमाथि तत्कालिन नेकपा एमालेमा हुँदा ओलीमाथि तत्कालिन नेकपा एमालेमा हुँदा ओलीमाथि तत्कालिन नेकपा प्रतिशोध लिन खोजेको प्रस्तुत हुँदै गएको छ।

शिक्षक...

१९ मसिरमा आयोगका बहुमत सदस्यहस्तारा सार्वजनिक प्रतिवेदन छापेको दुई वटा संस्थालाई कारबाही अधिकारी बढाइएको छ ।

यो प्रतिवेदनमा निजी शिक्षण संस्थालाई सेवामुख्य र गैरनाफामुलक बनाउने, निजी, गुठी र सरकारी विद्यालयलाई एक दशकभित्र एउटै ढाँचामा लैजानेसँग २०३० सम्म सबैलाई माध्यमिक शिक्षा अनिवार्य गर्ने, सरकारी कोषबाट तलब खाने हरेकले आऎन्न सन्तान अनिवार्य सरकारी विद्यालयमा पढाउनुपर्ने, कुल ग्राहस्थ उत्पादनको ६ प्रतिशत बजेट शिक्षाको लागि छहट्याउनुपर्ने आदि सुभावहरू समावेश छन्।

लैंगिक हिसाको अन्त्य
मेरो जीवनको गन्तव्य ।

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग